

פקודת סימני המסחר.

מס' 35 לש' 1938.

פקודה הקובעת הוראות בענין רישומם של סימני מסחר לרבות סימני מסחר הרשומים בחו"ל וההגנה עליהם.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

השם הקצר.

1. פקודה זו תקרא פקודת סימני המסחר, 1938.

פירושו.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן מלבד אם ענין הכתוב

יחייב פירוש אחר —

„פנקס“ פירושו הפנקס הקבוע עפ"י סעיף 3 ;

„הרושם“ פירושו הרושם שנתמנה עפ"י סעיף 3:—

„סימן מסחרי“ פירושו סימן המשמש או שיש בדעת בעליו להשתמש בו לסחורות או בקשר עמהן כדי לציין שהן סחורותיו של בעל אותו סימן מסחרי מחמת שייצרו, ביררו, קיימו, סחר בהן, או הציען למכירה.

„הדומיניונים של הוד מלכותו“ / כוללים את ארצות / החסות הבריטיית ואת המדינות החסות בצל הכתר הבריטי וכל ארץ שהוד מלכותו קבל עליה מנדט מטעם חבר הלאומים.

פנקס סימני המסחר.

3. יש לנהל לצורך פקודה זו פנקס שיהא קרוי פנקס סימני המסחר, ובו ירשמו כל סימני המסחר הרשומים יחד עם שמותיהם, כתובותיהם ותאוריהם של בעליהם, הודעות על מסירות והעברות, הודעות ויתור, תנאים, הגבלות ושאר ענינים בקשר עם אותם סימני המסחר, ככל אשר ייקבע מזמן לזמן. הפנקס יערך בספקו ובהנהלתו של רושם שיתמנה ע"י הנציב העליון.

צורה הפנקס
הקייב.

4. פנקס סימני המסחר הקיים ביום תחילת תוקפה של פקודה זו, יצורף אל הפנקס ויהוה חלק הימנו. בהתחשב עם הוראות סעיף 30 מפקודה זו, ייקבע תקפו של הרישום הראשון של כל סימן מסחרי בפנקס שצורף, לפי הפקודה שהיתה נוהגת בתאריך אותו רישום, ואותו סימן מסחרי יוסיף לשאת את תאריכו הראשון, ואילו לכל שאר המטרות רואין אותו כסימן מסחרי שנרשם עפ"י פקודה זו.

בקורת וקטע
מהפנקס.

5. הפנקס שמנהלים אותו עפ"י פקודה זו יהא פתוח לקהל לעיון בכל שעה מתאמת, בהתחשב עם התקנות שיתקינו, והעתקות מאושרות של כל רשימה באותו פנקס תנתנה לכל דורש בשלמו את המס הקבוע.

בקשה לרישום.

6. כל הרוצה בשימוש יחיד של סימן מסחרי כדי לציין סחורות שהוא עצמו ייצר, עבדן, ביררו, קיימן או שהוא סוחר בהן או מציען למכירה, או שיש בדעתו לסחור בהן או להציע אותן למכירה, יכול לפנות בבקשת רישום בהתאם להוראות פקודה זו.

סימנים הראויים
לרישום כסימני
מסחר.

7.—(1) סימני מסחר הראויים לרישום צריכים להיות מורכבים מאותיות, מסמלים או מסימנים בעלי אופי בולט ומיוחד או מצירופיהם של אלה.

(2) לצורך סעיף זה, המונח „בולט ומיוחד“ פירושו מותאם באופן המציין את סחורתו של בעל סימני המסחר ומבדילה מסחורתם של אנשים אחרים.

(3) כשיבואו להחליט באם סימן מסחרי הותאם כן, רשאי הרושם או בית המשפט, לגבי סימן מסחרי שמשתמשים בו בפועל, להביא בחשבון עד לאיזה שעור הפך השמוש את הסימן המסחרי הנ"ל לסימן מסחרי מיוחד ובלוט באמת לסחורות אשר לגביהן הוא נרשם או עומדים לרשמו.

(4) סימן מסחרי מותר להגבילו, כלו או מקצתו, בצבע אחד או בכמה צבעים מסויימים, ובמקרה זה על הרושם או בית-המשפט העומד להחליט על אופיו המיוחד של אותו סימן מסחרי, להביא בחשבון את העובדה שהוא הוגבל בצורה כזאת. אם נרשם הסימן המסחרי ללא כל הגבלה בצבע רואין אותו כאילו נרשם לכל הצבעים.

(5) חובה לרשום סימן מסחרי לגבי סחורות מסויימות או סוגים מסויימים של סחורות.

(6) כל שאלה שתתעורר בנוגע לסוג שאליו שייכת סחורה מן הסחורות, תוחלט ע"י הרושם, והחלטתו תהא סופית.

8. הסימנים דלקמן אינם ראויים לרישום כסימני מסחר:—

(א) שלטי ממלכה צבוריים, חיקוקים צבוריים, אותות או ציוני כבוד של פלשתינה (א"י) או של-הדומיניונים-של-הוד-מלכותו, או של מדינות או אומות נכריות אלא אם כן נתאשרו ע"י השלטונות המוסמכים;

(ב) שלטים רשמיים או אותות רשמיים המציינים אסמכתא רשמית, מלבד אם הוצגו או נתאשרו ע"י הרשות בת-הסמך שהסימן שייך לה או מסור לפיקוחה;

(ג) סמלי מלכות או חיקוקים מלכותיים, או סמלים או חיקוקים הדומים להם במדה העשויה להטעות, או דגלים לאומיים או המלה „מלכות" או כל מלים אחרות, או אותיות או סימנים העשויים להטעות בני-אדם לחשוב כי המבקש קבל את חסות בית המלכות או היתר מבית המלכות;

(ד) סימנים שבהם מופיעות המלים דלקמן:— „פטנט“, „שניתן עליו פטנט“ „לפי כתב מנוי מלכותי“, „רשום“, „סימן רשום“, „קופירייט“, חקוי הדבר הזה הרי הוא זיוף" או מלים כיוצא בזה;

(ה) סימנים המזיקים או עלולים להזיק לסדרי הצבור או למוסר הצבורי או העשויים לרמות את הצבור; או סימנים המעודדים תחרות מסחרית בלתי הוגנת או המכילים ציוני מקור כוזבים;

(ו) סימנים המורכבים מספרות, אותיות, או מלים שנוהגין להשתמש בהן במסחר כדי לציין או לתאר סחורות או סוגי סחורות או המתארים ישירות את אפים או איכותם; מלים שמשמעותן הרגילה היא גיאוגרפית או שם משפחה, חוץ אם הן מיוצגות באופן מיוחד;

בתנאי ששום דבר האמור בזה אין לראותו כאוסר את רישום הסימנים מן המין המתואר בפסקא זו אשר יש להם אופי מיוחד ובלוט בגדר מובנם של הסעיפים-קטנים (2) ו-(3) מסעיף 7;

(ז) סימנים המזדהים או דומים לסמלים שאין להם אלא חשיבות דתית בלבד;

סימנים שאינם
ראויים לרשום
כסימני מסחר.

(ח) סימנים שהנם או שיש עליהם תמונתו, שמו או שם העסק של אדם, או שמו של מוסד מאוגד או של התאגדות, או הדומים לאלה במדה שיש בה כדי להתעות, חוץ אם נתקבלה הסכמתם של הנוגעים בדבר; אם הנידון הוא באנשים שמתו לא מכבר, רשאי הרושם לדרוש הסכמות מאת באי-כחם החוקיים;

(ט) סימן המזדהה עם סימן השייך לבעל אחר והוא כבר רשום בפנקס לגבי אותן הסחורות או אותו תאור של סחורות או הדומה לאותו סימן מסחרי במדה שיש בה כדי להתעות.

שם הסחורה או תאורה.

9. כשמופיע בסימן המסחרי שמה או תאורה של איוו סחורה, רשאי הרושם לסרב לרשום אותו סימן לגבי כל סחורה שאינה הסחורה בעלת אותו שם או אותו תאור. כשמופיע בסימן המסחרי שמה או תאורה של איוו סחורה ואותו שם או תאור משתנה בשעת השימוש, רשאי הרושם להרשות את רישום הסימן יחד עם השם או התאור שעליו לגבי סחורה שאינה אותה הסחורה שניתן לה השם או התאור הנ"ל, אלא שעל המבקש לציין בבקשתו כי שמה או תאורה של הסחורה משתנה.

סטנדרדריזציה וכו' של סימני מסחר.

10. כשהתאגדות או אדם מקבלים על עצמם לאשר את מקורה של כל סחורה, או את החמרים שבה, או את דרכי ייצורה, איכותה, דיוקה, או כל תכונה אחרת מתכונותיה ע"י סימן שמשמשים בו לגבי אותה סחורה או בקשר עמה, רשאי הרושם, אם נוכח כי אותה התאגדות או אותו אדם הם בני סמך להעיד כנ"ל, ואם הוא סבור כי טובת הצבור דורשת את זאת, להרשות לאותה התאגדות או לאותו אדם לרשום אותו סימן כסימן מסחרי לגבי אותה סחורה בין שאותה התאגדות או אותו אדם עוסקים במסחר ובין שאינם עוסקים במסחר, וכן בין שיש להם מוניטין בקשר עם האישור הנ"ל ובין שאין להם מוניטין כזה. משנרשם הסימן רואין אותו לכל דבר כסימן מסחרי רשום ואותה התאגדות או אותו אדם רואין אותם כבעליה, אך אין להעביר או למסור אותו סימן מסחרי אלא ברשות הרושם.

בקשות לרישום.

11.—(1) כל הטוען שהוא בעל סימן מסחרי שהוא משתמש בו או שיש בדעתו להשתמש בו, והוא רוצה לרשום אותו, עליו לפנות בבקשה בכתב לרושם בצורה הקבועה.

(2) בהתחשב עם הוראות פקודה זו, רשאי הרושם לדחות אותה בקשה או לקבלה בין לחלוטין ובין לפי תנאים, תקונים, או שנויים, או בהגבלות, אם ישנן כאלה, בדבר אופן השימוש או מקום השימוש או בדבר כל ענין אחר, ככל אשר יישר בעיני הרושם.

(3) מגישין ערעור לבית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה על כל סירוב מאת הרושם לרשום סימן.

(4) הרושם או בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה, הכל לפי הענין, רשאי בכל זמן שהוא, בין לפני קבלת הבקשה ובין לאחריה, לתקן כל שגיאה בבקשה או בקשר אתה, או להרשות למבקש לתקן את בקשתו באותם התנאים שיישרו בעיניו.

הסתלקות מתביעה.

12. אם מכיל סימן מסחרי חומר שכיח במסחר או חומר אחר שאין לו אופי מיוחד ובולט, יכול הרושם או בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה, בכואו להחליט באם יש לרשום את הסימן המסחרי בפנקס או להשאירו בו, לדרוש, כתנאי להכללתו בפנקס, שבעליו יסתלק מכל זכות לשימוש יחיד של כל חלק או חלקים של אותו סימן מסחרי או מכל חלק שהוא או חלקים של אותו חומר שלדעתם אין לו הזכות להשתמש בו שמוש יחיד או לדרוש להגיש כל הודעת הסתלקות אחרת שיראו צורך בה לשם הגדרת זכויותיו לפי אותו רישום; בתנאי ששום הסתלקות מתביעה לגמי סימן הנמצא בפנקס לא תפגע אלא באותן הזכויות של בעל הסימן המסחרי הנובעות מרישום אותו הסימן המסחרי אשר עליו חלה ההסתלקות מתביעה.

פרסום הבקשה.

13. משנתקבלה בקשה לרישום סימן מסחרי, בין לחלוטין ובין בתנאים או בהגבלות, יצוה הרושם, בהקדם האפשרי לאחר קבלת הבקשה, לפרסם את הבקשה על חשבון המבקש באופן הקבוע ובצורה שנתקבלה. באותה מודעה יפורשו כל התנאים וההגבלות שבהם נתקבלה הבקשה.

התנגדות לרישום.

14.—(1) במשך שלשה חדשים או במשך זמן אחר כפי שיקבע, מיום שנתפרסמה בו מודעה בענין בקשה לרישום סימן מסחרי, יהא כל אדם רשאי להגיש לרושם הודעת התנגדות לאותו רישום.

בתנאי שאם נהפרסמה הבקשה לפני תחילת תקפה של פקודה זו יהיו התקופה שבה מותר למסור מודעה על רכישת הסימן, וכן אופן מסירתה של מודעה זו, כפי שנקבע בפקודת סימני המסחר שהיה לה תוקף בתאריך הפרסום.

(2) הודעה זו תהא ניתנת בכתב באופן הקבוע ויפורשו בה נימוקי ההתנגדות.

(3) על הרושם לשלוח העתקה מאותה הודעה למבקש, והמבקש חייב לשלוח לרושם בזמן הקבוע לאחר קבלת אותה הודעה, הודעה שכנגד בצורה הקבועה, שתכיל את הנימוקים שעליהם הוא מסתמך בבקשתו, ואם אינו עושה כן, רואין אותו כאילו הסתלק מבקשתו.

(4) אם שולח המבקש הודעה שכנגד כזאת, על הרושם להמציא העתקה מאותה הודעה לאנשים המוסרים הודעת התנגדות, ומששמע את טענות הצדדים ובדק את העדות, יחליט, אם נדרש בכך, באם יש להתיר את הרישום ובאיזה תנאים.

(5) על החלטתו של הרושם מגישין ערעור בפני בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה.

(6) ערעור עפ"י סעיף זה יוגש בתוך שלשים יום מתאריך החלטתו של הרושם ובאותו ערעור על בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה לשמוע אם הוא נדרש בכך, את טענותיהם של הצדדים ושל הרושם, וליתן צו הקובע באם יש להתיר את הרישום ולפי איזה תנאים.

(7) בברורו של ערעור כזה רשאי כל צד להמציא, בין באופן הקבוע ובין ברשות מיוחדת מאת בית המשפט העליון, היושב לדין כבית משפט גבוה, חומר נוסף לעיונו של בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה.

(8) כשמגישין ערעור לפי סעיף זה לא ירשו למתנגד או לרושם להגיש כל נימוקי התנגדות נוספים לרישום סימן מסחרי חוץ מאותם הנימוקים שגולל המתנגד כאמור לעיל, אלא ברשות בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה, אשר בפניו נידון הערעור. אם נתקבלו נימוקי התנגדות נוספים, רשאי המבקש ע"י מסירת מודעה כאמור לסלק את בקשתו בלי לשלם את הוצאות המשפט ששלם המתנגד.

(9) בכל ערעור שיוגש לפי סעיף זה, רשאי בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה, לאחר שישמע את טענותיו של הרושם, ליתן רשות לשנות את הסימן המסחרי שעומדים לרשמו בכל צורה שלא תפגע באופן ממשי בזהותו של אותו סימן מסחרי, ובמקרה זה יפורסם הסימן המסחרי המתוקן כאמור באופן הקבוע לפני שירשם.

15.—(1) משנתקבלה בקשה לרישום סימן מסחרי ולא הוגשה נגדה כל התנגדות, ועבר המועד להגשת הודעת התנגדות, או הוגשה התנגדות וניתנה החלטה לטובתו של המבקש, על הרושם לרשום אותו סימן מסחרי לאחר תשלום המס הקבוע, חוץ אם נתקבלה הבקשה בטעות או אם בית המשפט יצוה אחרת. אם נרשם הסימן יהא תאריך רישומו כתאריך בקשת הרישום או, אם הנידון הוא בקשה שהוגשה בהתאם להוראות הסעיף 41, יהא תאריך רישומו כתאריך הבקשה לרישום במדינה הנכרית, ותאריך זה יחשב לצרכי פקודה זו כתאריך הרישום.

(2) משנרשם סימן מסחרי, יתן הרושם למבקש תעודה בטופס הקבוע על דבר רישומו של אותו סימן מסחרי.

16. עברו שנים עשר חדש מתאריך הבקשה ולא הושלם רישומו של סימן מסחרי באמתו של המבקש, רשאי הרושם, לאחר תתן למבקש הודעה בכתב בטופס הקבוע על אי-השלמת הרישום, לראות את הבקשה כבקשה שהסתלק ממנה. חוץ אם הושלם הרישום במועד שנקבע לכך באותה הודעה.

17. אם הוגשו בקשות מיוחדות ע"י אנשים שונים לרשום אותם כבעלי סימני מסחר המזדהים או המזדהים כמעט אחד לשני, לגבי אותן סחורות או אותו תאור של סחורות, רשאי הרושם לסרב לרשום כל אחד מאותם האנשים כל עוד לא נקבעו זכויותיהם על אותו סימן מסחרי באחד האופנים הבאים:—

(א) ע"י הסכם ביניהם שיהא מתאשר ע"י הרושם, או

(ב) ע"י בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה, שבפניו יובא הסכסוך ע"י הרושם, אם לא באו לכלל הסכם.

18.—(1) אם היה שמוש מקביל בתום לב או אם היו מסבות מיוחדות אחרות המצדיקות את הרישום לדעת הרושם, יכול הוא להרשות ליותר מבעל אחד לרשום את סימני המסחר הדומים או המזדהים כמעט אחד לשני לגבי אותן סחורות או אותו תאור של סחורות, באותם התנאים וההגבלות אשר ימצא הרושם לראוי להטיל.

תאריך הרישום.

תעודת רישום.

אי-השלמת הרישום.

תביעות מתחרות לאותם סימני מסחר.

שמוש מקביל.

(2) מגישין ערעור על החלטת הרושם עפ"י סעיף זה. בפני בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה, ומשהוגש הערעור תהיינה לאותו בית משפט הסמכויות המסורות לרושם עפ"י סעיף זה.

(3) מגישים ערעור עפ"י סעיף זה בתוך שלושים יום מיום החלטתו של הרושם.

19.—(1) משנרשם סימן מסחרי, אין מעבירין אותו אלא בקשר עם המוניטין של אותו עסק העוסק בסחורה שלגבה נרשם הסימן המסחרי; נסתיים המוניטין, מסתיים עמו הסימן המסחרי.

העברת סימני המסחר וחלוקתם עם פירוקה של השותפות.

(2) כל אימת שחדל אדם לנהל עסק מכל סבה שהיא, בין מחמת פירוק השותפות ובין מטעם אחר, והמוניטין של אותו אדם אינו עובר ליורש אחד אלא מתחלק, רשאי הרושם, לפי בקשתם של הצדדים המעוניינים, להרשות את חלוקתם של סימני המסחר הרשומים של אותו אדם בין האנשים הממשיכים לנהל למעשה את העסק, לפי אותם התנאים והשנויים, לכשישנם כאלה, שיראה צורך להטילם לטובת עניני הצבור. כל החלטה מאת הרושם עפ"י סעיף־קטן זה תהא נתונה לערעור בפני בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה.

20. הזכויות על סימן מסחרי כוחן יפה למשך שבע שנים מיום הרישום, אולם מותר לחדשן מזמן לזמן בהתאם להוראות פקודה זו; בתנאי, שלגבי התקופה הראשונה של זכויות הסימן המסחרי לא יחול סעיף זה אלא על בקשות שהוגשו לאחר מתן תוקף לפקודה זו, ולא יחול על כל רישום שנתקבל עפ"י כל פקודה קודמת.

ימי תקפו של הרישום.

21.—(1) משהוגשה בקשה ע"י הבעל הרישום של סימן מסחרי בטופס הקבוע ובמועד הקבוע יחדש הרושם את רישומו של הסימן המסחרי לתקופה של ארבע עשרה שנה מיום גמר הרישום המקורי או מיום גמר חידוש הרישום האחרון, הכל לפי הענין, ותאריך זה קרוי בפקודה זו בשם „גמר מועד הרישום האחרון“.

חידוש הרישום.

(2) בזמן הקבוע לפני גמר הרישום האחרון של סימן מסחרי, על הרושם לשלוח הודעה באופן הקבוע לבעל הרישום על היום שבו יתם מועד הרישום הקיים והתנאים שיש לנהוג על פיהם לגבי תשלום המסים וכדומה שבהם אפשר לחדש אותו רישום, ואם בגמר הזמן הקבוע לכך לא נתקמו התנאים הנ"ל, רשאי הרושם למחוק אותו סימן מסחרי מהפנקס, לפי התנאים, לכשנקבעו תנאים, שלפיהם מחזירים אותו סימן לפנקס כפי שייקבע.

הפרוצידורה בנמך זמן הרישום.

(3) אעפ"י שנמחק סימן מסחרי מהפנקס מחמת אי־תשלום המס לחידושו, רואין אותו, לצורך כל בקשת רישום, במשך שנה אחת לאחר תאריך אותה מחיקה, כסימן מסחרי שכבר נרשם.

דין סימן מסחרי שלא חודש.

בתנאי שההוראות דלעיל של סעיף זה לא יהא להן תוקף כשנוכח הרושם:—

(א) כי במשך שתי השנים שקדמו למחיקתו של הסימן המסחרי לא השתמשו בו בתום לב לצרכי מסחר, או

(ב) כי אין חשש שהשמוש בסימן המסחרי המשמש נושא לבקשת רישום יגרום לידי תרמית או בלבול מחמת כל שמוש קודם בסימן המסחרי שנמחק.

ביטול הרישום
מטעמי איי־שמוש.

22.—(1) בלי לפגוע בכללותן של הוראות סעיף 25 מפקודה זו, רשאי כל אדם להגיש בקשה לביטול רישומו של סימן מסחרי על יסוד זה שלא היתה כונה בתום לב להשתמש בסימן המסחרי בקשר עם הסחורה שהסימן נרשם לה, וכן מחמת שלא היה למעשה שמוש בתום לב בסימן המסחרי בקשר עם הסחורה שהוא נרשם לה, או מחמת שלא היה שמוש כזה במשך שתי השנים שקדמו ליום הבקשה לביטול, חוץ אם מוכיחים בכל מקרה ומקרה כי היו מסכות מיוחדות במסחר אשר בגללן לא היתה אפשרות להשתמש בסימן המסחרי, וכי הגורם לאי־השמוש לא היה איוו כונה שלא להשתמש בסימן המסחרי בקשר עם אותה סחורה או להסתלק ממנו.

(2) רשאי המבקש להגיש בקשה לביטול באופן הקבוע לבית המשפט העליון היושב לדין כבית דין גבוה, או שאפשר להגישו לכתחילה לרושם, והברירה בידי המבקש לבחור באחת הדרכים האלה.

(3) בכל שלב משלבי המו"מ המשפטי רשאי הרושם להעביר כל בקשה כזאת לבית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה, או, לאחר שמיעת טענותיהם של הצדדים, לפסוק בשאלה זו בין הצדדים ומותר לערער על החלטתו בפני בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה.

רישום העברה וכו'.

23.—(1) מי שקנה זכות לסימן מסחרי רשום מכח העברה, מסירה או פעולה חוקית אחרת חייב להגיש בקשה לרושם לרושם את זכותו ומשקבל הרושם בקשה ומשנוכח כי הוא בעל הזכות, ירשום אותו כבעל הסימן המסחרי ויצוה לרושם הערה בפנקס באופן הקבוע על דבר ההעברה, המסירה או כל מסמך אחר הנוגע לזכות. מערערין בפני בית־המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה על כל החלטה שנתן הרושם עפ"י סעיף זה.

(2) פרט לערעורים המוגשים עפ"י סעיף זה, הרי כל מסמך שלא נרשם בפנקס בהתאם להוראות סעיף־קטן (1) הנזכר לעיל, לא יקובל כעדות בשום בית משפט כהוכחה על זכות הקנין לסימן מסחרי, אלא אם כן ציוה בית־המשפט אחרת.

שנויים בסימנים
רישומים.

24.—(1) הבעל הרישום של סימן מסחרי רשאי לבקש מאת הרושם באופן הקבוע רשות להוסיף לאותו סימן או לשנותו בצורה שלא יהא בה כדי לפגוע פגיעה של ממש בזהותו של אותו סימן, והרושם רשאי לסרב ליתן את הרשות או לתתה בתנאים ובהגבלות ככל אשר יישר בעיניו, אלא שמוֹתר לערער בפני בית־המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה על סירוב כזה או על רשות־על־תנאי כזאת.

(2) ניתנה הרשות המבוקשת, מפרסמין את הסימן המסחרי על כל שינויו בצורה הקבועה.

תקונים בפנקס.

25. בהתחשב עם הוראות פקודה זו, הרי

(1) כל המוצא את עצמו מקופח מחמת שלא נרשמה איוו הערה בפנקס או מחמת שהושמטה איוו הערה ממנו, או מחמת שהכניסו לפנקס הערה בלי סבה מספקת, או מחמת שהשאירו בפנקס איוו הערה בטעות, או מחמת איוו שגיאה או לקוי שחלו בכל הערה שהיא בפנקס, רשאי להגיש בקשה באופן הקבוע

לבית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה, או, אם ירצה בכך, להגיש תחילה את הבקשה לרושם.

(2) בכל שלב משלבי המו"מ המשפטי, רשאי הרושם להעביר כל בקשה כזאת לבית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה, או, לאחר שמיעת טענותיהם של הצדדים, לפסוק בשאלה זו בין הצדדים ומותר לערער על החלטתו בפני בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה.

(3) בכל מו"מ משפטי עפ"י סעיף זה רשאי בית המשפט העליון לפסוק כל שאלה ישיש צורך לפסוק בה בקשר עם תיקון הפנקס.

(4) כשיש תרמית ברישום, בהעברה או במסירה של סימן מסחרי רשום, רשאי הרושם עפ"י הוראות סעיף זה לפנות בעצמו אל בית המשפט העליון.

(5) בקשה למחיקת סימן מסחרי מן הפנקס מחמת שאין הסימן ראוי לרישום בגדר ההוראות של סעיפים 6, 7, או 8, של הפקודה, או מחמת שרישומו של הסימן יוצר תחרות בלתי הוגנת עם זכויותיו של המבקש בפלשתינה (א"י), צריך להגישה תוך חמש שנים מיום רישומו של הסימן.

(6) כל צו מבית המשפט העליון המתקן את הפנקס יורה כי הצד שזכה במשפט ישלח לרושם הודעת תיקון, ובקבל הרושם את ההודעה הזאת יתקן את הפנקס כאמור בהודעה.

26. בהתחשב עם כל הגבלות ותנאים שנרשמו בפנקס, הרי רישומו של אדם כבעל סימן מסחרי, אם כחו של הרישום יפה, יהא נותן לאותו אדם את זכות שמוש היחיד באותו סימן מסחרי בקשר עם הסחורה שהסימן המסחרי רשום לגבה, בתנאי שאם נרשמו שני בני אדם או יותר משנים כבעלים רשומים של אותו סימן מסחרי (או של סימנים מסחריים הדומים בעצם זה לזה), ולגבי אותה סחורה, הרי אף אחד מאנשים אלה לא יהא רוכש בכוח הרישום של הסימן המסחרי כל זכות לשמוש יחיד באותו סימן מסחרי כלפי חברו (אלא עד כמה שהגדיר הרושם או בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה את זכויותיו של איש איש מאלה), ואולם מבחינות אחרות תהיינה לאיש מהם אותן הזכויות כאילו היה הוא הבעל הרשום היחיד של אותו סימן.

זכויות בעל
הסימן המסחרי.

27. רשאי הרושם, לפי בקשה שתוגש באופן הקבוע ע"י בעל הסימן הרשום —

תקון הפנקס.

(א) לתקן כל שגיאה בשמו או בכתובתו של הבעל הרשום של הסימן המסחרי,

או

(ב) להכניס כל שנוי בשמותיהם או בכתובותיהם של האנשים הרשומים

כבעלי סימן מסחרי; או

(ג) למחוק כל סחורה או כל סוג של סחורה מאותן הסחורות שהסימן המסחרי

רשום לגבן, או

(ד) להגיש תעודת הסתלקות או תזכיר הנוגע לסימן המסחרי שאינו מרחיב

במה שהוא את הזכויות שניתנו ע"י הרישום הקיים של אותו סימן מסחרי;

או

(ה) לבטל את רישומו של סימן מסחרי בפנקס.

מערערין בפני בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה על כל

החלטה שנתן הרושם עפ"י סעיף זה.

התאמת רשימות
בפנקס לסיוגים
מתוקנים של סחורה
או לסיוג שמכניסים
אותו במקום חכרו.

28.—(1) רישאי הרושם באישורו של הנציב העליון להתקין תקנות מזמן לזמן ולקבוע טופסים, ובכלל לעשות דברים שיראה צורך בהם, המקנים לו סמכות לתקן את הפנקס בין ע"י הכנסת רשימות בו, ובין ע"י מחיקתן של רשימות אלה מן הפנקס ובין ע"י שנוי בפנקס, במדה שיהא צורך בה כדי להתאים את תאורה של הסחורה או תאורם של סוגי הסחורה שבעדם נרשמו סימנים מסחריים, לכל סיוג מתוקן שייקבע או לכל סיוג אחר שיהא דרוש להכניסו במקום הסיוג הקיים.

(2) הרושם לא ישמש בסמכות המסורה לו למטרה האמורה כדי להכניס בפנקס תקון שתוצאתו תהיה להוסיף כל סחורה או סוגי סחורה לרשימת הסחורות שבעדן נרשם סימן מסחרי (בין בסוג אחד ובין בכמה סוגים) סמוך לעשית התקון וכן אסור לו להקדים את תאריך הרישום של סימן מסחרי בקשר לכל סחורה.

בתנאי שסעיף־קטן זה לא יהא לו תוקף על סחורה אשר לגבה נוכח הרושם כי קיום סעיף־קטן זה בענין זה יגרום לתסבוכת יתרה וכי הוספת הסחורה או הקדמת תאריך הרישום לא תפגע בכמות רבה של סחורה ולא תגרום פגיעה רצינית לזכויותיו של שום אדם.

(3) הצעה לתקנונו של הפנקס למטרה האמורה מודיעין אותה לבעל הרשום של הסימן המסחרי הנפגע, תהא נתונה לערעור ע"י הבעל הרשום בפני בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה, מפרסמים אותה על כל תקוניה, ומותר לכל אדם מקופח להגיש התנגדות עליה בפני הרושם ולנמק את התנגדותו על יסוד שהתקון מפר את הוראות הסעיף־קטן הקודם ומערערין על החלטתו של הרושם על כל התנגדות כזאת בפני בית המשפט העליון היושב לדין כבית משפט גבוה.

רישום יהא
הוכחה לכאורה
על תקפו.

29. בכל מו"מ משפטי בנוגע לסימן מסחרי רשום, הרי העובדא שאיזה אדם רשום כבעל אותו סימן מסחרי תשמש הוכחה לכאורה על תקפו של הרישום המקורי של אותו סימן מסחרי ועל כל ההעברות והמסירות של אותו סימן שתבואנה לאח"כ.

סימני מסחר
שנרשמו לפי
פקודת סודמות
ולפני הוראות
שעה.

30. לא יוציאו מן הפנקס סימן מסחרי שהיה רשום בו בתחילת תוקפה של פקודה זו, או סימן שהוא ראוי להרשם בו כסימן מסחרי, לפי פקודה זו, להרשם מתוך נימוק שלא היה ראוי להרשם עפ"י הפקודות שהיו בנות תוקף בתאריך רישומו. אולם סעיף זה לא יחייב כל אדם לכל אחריות שהיא בשל כל פעולה או דבר שנעשו לפני תחילת תוקפה של פקודה זו ואשר אי אפשר היה לחייבו בהן לפי הפקודות שהיו נוהגות באותה שעה.

צריך למסור
לרושם מודעה
על כל פעולה
משפטית לתקונו.

31. בכל פעולה משפטית שהסעד המבוקש בה כולל שנוי הפנקס או תקונו, תהא לרושם הזכות להופיע ולהשמיע את דבריו, ויהא חייב להופיע אם בית המשפט יצוה כך. חוץ אם בית־המשפט יצוה אחרת, רישאי הרושם, במקום להופיע ולהשמיע את דבריו, להגיש לבית־המשפט הודעה בכתב החתומה על ידו, ובה ימסור פרטים על מהלך המו"מ המשפטי בפניו בקשר עם הענין הנידון או על הנימוקים לכל החלטה שניתנה על ידו הנוגעת לאותו ענין, או על המנהג המקובל במשרד במקרים כאלה, או על ענינים אחרים הנוגעים לשאלות השנויות במחלוקת, והידועים לו בתור רושם, הכל כפי שימצא למתאים, ואותה הודעה תחשב כחלק מהעדות במו"מ המשפטי.

32. תעודה שנראה מגופה כי יצאה מטעם הרושם בנוגע לכל רישום שהוא מוסמך לרשמו, או בנוגע לכל דבר או ענין שהוא מוסמך לעשותו, עפ"י פקודה זו או עפ"י תקנות שהותקנו על פיה, תשמש הוכחה לכאורה על הרישום ועל תכנו, ועל עשייתם או על אי-עשייתם של הדבר או הענין.

תעודה מאת הרושם תשמש הוכחה.

33.—(1) כל הטוען כי סימן מסחרי שלא נרשם הוא סימן רשום, יהא צפוי בצאתו חייב בדינו על כל עברה ועברה, לקנס לא יותר מחמשים פונט.

עונשו של אדם הטוען בקשר ע"י סימן שהוא רשום.

(2) לצורך סעיף זה רואין אדם כטוען שסימן מסחרי הוא רשום, כשהוא משתמש בקשר עם הסימן המסחרי במלה „רשום“ או בכל מלה אחרת האומרת או שמשמע מתוכה שנתקבל רישום לסימן המסחרי.

34. לא תהא הרשות לשום אדם להגיש תביעה לפיצויים על הפרה בקשר עם סימן מסחרי שלא נרשם בפלשתינה (א"י).

סימן מסחרי שלא נרשם.

35. בתביעה על הפרת סימן מסחרי יקבל בית המשפט הדין בשאלת ההפרה עדות על המנהגים המקובלים במסחר לגבי אופן הצגתה של הסחורה שלגבה רשום הסימן המסחרי ועל כל סימן מסחרי אחר או אופן הצגה אחר שאנשים אחרים משתמשים בו כדין בקשר עם אותה סחורה.

הפרה.

36. שום רישום לפי פקודה זו לא יפריע לכל אדם להשתמש בתום לב בשמו הוא או במקום עסקיו שלו, או בשמו או במקום עסקיו של כל אדם שקדם לו בעסק, או להשתמש בכל תאור נאמן של מהותה או איכותה של סחורתו.

שמו של בכתובת או בתאורה של הסחורה.

37. שום דבר האמור בפקודה זו אין לראותו כאילו הוא פוגע בזכות להגיש תביעה נגד כל אדם על שהוא מציע סחורה כסחורתו של אדם אחר, או בזכותו לדרוש עזרה משפטית בענין זה.

תביעה על הצגת סחורה כסחורה של אחר.

38.—(1) כל העושה או מנסה לעשות את אחד המעשים הבאים, או מסייע או עוזר בידי כל אדם אחר בעשייתם, מתוך כוונה לרמות, יאשם בעברה על פקודה זו ויהא צפוי לאחר צאתו חייב בדינו למאסר לא יותר משנה אחת או לקנס לא יותר ממאה פונט או לשני העונשין כאחד:—

עברות.

(א) משתמש בסימן מסחרי שנרשם עפ"י פקודה זו או בחיקוי של אותו סימן מסחרי לגבי סוג של סחורות בדומה לסחורה שלגביה נרשם הסימן, והוא אינו בעל אותו סימן;

(ב) מוכר או שומר לצרכי מכירה או מציע למכירה סחורה הנושאת סימן שהשימוש בו הוא עברה עפ"י פסקא (א);

(ג) משתמש בסימן שנרשם כהלכה ע"י אדם אחר עפ"י פקודה זו כדי לפרסם בעתונות או בכל צורה אחרת סחורות מאותו סוג הסחורות שכבר נתקבל רישום בעדן ע"י אדם אחר;

(ד) עושה, מחוקק, מדפיס או מוכר כל לוח, חותמת או קלישה או כל תבנית אחרת של סימן מסחרי שנרשם כדין או כל חיקוי אחר הימנו, כדי לאפשר לו לכל אדם, שאינו הבעל הרשום של אותו סימן, להשתמש באותו סימן או בחיקוי בקשר עם סחורה מאותו הסוג שכבר נתקבל בעדה רישום ע"י אדם אחר;

(ה) רושם או גורם לרישום הערה כוזבת בפנקס המתנהל לפי פקודה זו, או כתב המכוון להיות העתקה כוזבת של הערה בכל פנקס כזה, או מגיש או מציע כל כתב כזה בעדות, או גורם להגשתו או להצעתו של אותו כתב בעדות והוא יודע שהכתוב או הרישום כוזבים.

(2) בכל המקרים הללו תהא לבית המשפט הסמכות ליתן צו לא תעשה נגד כל עברה על הסעיף הזה החוזרת ונשנית, תחת להטיל את העונשין הקבועים בסעיף-קטן (1) או נוסף לאותם העונשין.

צו להחרמה
או להשמדה.

39. בית-המשפט שהובא בפניו אדם שנאשם עפ"י הסעיף הקודם רשאי לצוות כי כל הסחורה וחמרי האריזה, העטיפה והפרסום וכל הקלישאות, החותמות ושאר מכשירים וחמרים המשמשים להדפסת הסימן או ניר-האריזה, העטיפה, והפרסום או שאר חמרים שהעברה נעשית בהם יוחרמו או יושמדו.

סמכות שקול
דעת לרושם.

40. בכל אותם המקרים שבהם ניתנה לרושם, על פי פקודה זו או התקנות שהותקנו על פיה, סמכות של שיקול דעת או סמכות אחרת לא ישתמש באותה סמכות נגד מבקש הרישום או נגד הבעל הרשום של הסימן המסחרי הנידון מבלי לתת (אם נתבקש כדיון לעשות כן בתוך הזמן הקבוע) לאותו מבקש או הבעל הרשום אפשרות להשמיע את דבריו.

סיכני מסחר
שנרשמו בחו"5
יש להכיר בהם
לאחר שתצטרף
פלשתינה (א"י)
לאמנות
בין-לאומיות.

41.—(1) אם יואיל הוד מלכותו בשמה של ממשלת פלשתינה (א"י) לחתום על חוזה להגנת גומלין של סימני מסחר עם כל מדינה נכרית, יהא רשאי כל אדם שהגיש בקשה להגנת סימן מסחרי באותה מדינה, או בא כוחו החוקי או מקבל-ההעברה שלו, לרשום את הסימן המסחרי שלו עפ"י פקודה זו לפני מבקשים אחרים; ותאריך הרישום יהיה תאריך הבקשה במדינה הנכרית:

בתנאי —

(א) שהבקשה תוגש ביום שיחול תוך ששה חדשים מיום הבקשה להגנה במדינה הנכרית, וכי

(ב) ישום דבר האמור בסעיף זה לא יזכה את בעל הסימן המסחרי לגבות דמי נזק בעד מעשי הפרה שיחולו לפני התאריך הממשי אשר בו נרשם הסימן המסחרי שלו בפלשתינה (א"י).

(2) רישום סימן מסחרי לא יהא נפסל מחמת זה בלבד שהשתמשו בסימן זה בפלשתינה (א"י) במשך התקופה המפורשת בסעיף זה כתקופה שבה מותר להגיש את הבקשה.

הפרוצידורה
לרישום
סימני מסחר.

42. את הבקשה לרישום סימן מסחרי עפ"י הסעיף האחרון יש להגיש כדרך שמגישין בקשה רגילה עפ"י פקודה זו, בתנאי שכל סימן מסחרי / שהוגשה בקשה להלכה לרישומו במדינה שבה נרשם הסימן לראשונה מותר לרשמו עפ"י פקודה זו.

1941/3

הכרות מדינות
המספרות
לאמנות
בין-לאומיות.

43. הוראות הסעיפים 41 ו-42 מפקודה זו תחולנה לגבי מדינות נכריות שהנציב העליון יכריז עליהן בצנ במועצה כמדינות שעליהן הן חלות, ולמשך אותו הזמן בלבד שהצו יהא חל על כל אחת מאותן המדינות הנכריות.

1940/3

1154/6

124.52

44. מקום שנראה לנציב העליון כי הרשות המחוקקת של כל חלק מן הדומיניונים של הוד מלכותו מחוץ לפלשתינה (א"י), התקינה הוראות המניחות את הדעת להגנת סימני מסחר שנרשמו בפלשתינה (א"י), מותר לו לנציב העליון עפ"י צו במועצה להטיל את הוראות הסעיפים 41 ו-42 מפקודה זו על אותו חלק מהדומיניונים של הוד מלכותו בשניים ובהוספות שיפורשו באותו הצו, אם יהיו שניים והוספות.

סמכותו של הנציב העליון להטיל את הוראות הסעיפים 41 ו-42 על הדומיניונים של הוד מלכותו.

45. רשאי זקן השופטים באישורו של הנציב העליון להתקין תקנות בית-דין להסדרת המנהגים והפרוצידורה בערעורים, בהתנגדויות, בבקשות ובהעברת שאלות עפ"י פקודה זו לבית-המשפט העליון היושב לדין כבית-משפט גבוה.

סמכותו של זקן השופטים להתקין תקנות בית דין.

46. בהתחשב עם הוראות פקודה זו, רשאי הרושם באישורו של הנציב העליון להתקין מזמן לזמן תקנות, לקבוע טופסים ובכלל לעשות את כל אותם הדברים שהוא רואה צורך בהם :

סמכותו של הרושם להתקין תקנות.

- (א) להסדרת הנהג עפ"י פקודה זו ;
- (ב) לקביעת המסים שיש לשלם עפ"י פקודה זו ;
- (ג) לסיוגן של סחורות לצורך רישום סימני מסחר ;
- (ד) להכנת העתקות (דופליקטים) של סימני מסחר ומסמכים אחרים ולדרישת ההעתקות (הדופליקטים) האלה ;
- (ה) להסדרת ענין הפרסום, המכירה או החלוקה של העתקות של סימני מסחר ושאר מסמכים ככל אשר יישר בעיני הרושם ;
- (ו) בדרך כלל, להסדרת העבודה במשרד לגבי סימני מסחר וכל שאר הדברים שפקודה זו מעמידה אותם להנהלתו או לפיקוחו של הרושם.

47.— (1) יש לשלם בעד בקשות ורישומים ושאר ענינים עפ"י פקודה זו את המסים שיקבעו בתקנות.

מסים.

(2) כל המסים שיש לשלם לפי אותן תקנות ישולמו לרושם, והלה יכניסם לבית האוצר.

48. פקודת סימני המסחר מבוטלת בזה.

בוטל.

בתנאי שכל התקנות והציווים שהותקנו כחוק עפ"י הוראות אותה פקודה יישארו בתקפם המלא עד שיתוקנו, ישנו או יבוטלו בתקנות או בציווים שיוצאו עפ"י הוראות פקודה זו.

ברק קמר.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

21 בנובמבר, 1938.